

УДК: 371.3.39

Жуматаева А. С.,
Ж.Баласагын атындагы Кыргыз
улуттук университетинин окутуучусу

КЫРГЫЗ МАКАЛ-ЛАКАПТАРЫНДА БАЛДАРДЫ УЛУУЛАРДЫ УРМАТТООГО ТАРБИЯЛОО ИДЕЯЛАРЫ

ИДЕИ ВОСПИТАНИЯ ДЕТЕЙ УВАЖЕНИЮ СТАРШИХ В КЫРГЫЗСКОЙ ПОСЛОВИЦЕ

THE IDEA OF GIVING EDUCATION TO CHILDREN WITH KYRGYZ PROVERBS APRISHATE A DULTS

Аннотация: Бул макалада, кыргыз макал-лакаптарында чагылдырылган балдарды улууларды урматтоого тарбиялоо идеялары карады. Улуттук нарк, макал-лакап, нускалду сөздөрдү таалим тарбияда колдонуудагы өзгөчөлүктөрдүн негизинде жаш муунду улууларды урматтоого тарбиялоо.

Түйүндүү сөздөр. Макал-лакап, этнопедагогика, адеп, тарбия, рух, айкөл, мурас, улуну урматтоо, фольклор, маданият, ата-энэ.

Аннотация: В данной статье рассмотрены идеи воспитывать детей уважать старших в киргизском пословице. А также особенности уважение к старшим в использование народных ценностей, пословице, воспитании.

Ключевые слова: Пословицы, этнопедагогика, нравственность, воспитания, дух, доброта, наследство, уважение к старшим, фольклор, культуры, родители.

Annotation. In this item is shown the idea of children education with k proverbs to. Apr shiate adults. At the same time to show how use the special values of kyrgyz customs and folklore, proverbs for childrens education.

Key words. Proverbs, etnopedagogy, education, moral, kind hearted, folklore, cultural, parents.

Кыргыз элинин жаралуу, өнүгүү тарыхы канчалык терең болсо, анын бала тарбиялоо маданияты да ошончолук көөнө экендиги маалым. Кенже курагынан баштап, балдарга таалим-тарбия берүүде, дүйнө таанытууда элдик педагогиканын идеяларын салттуу, илимий педагогиканын жоболору менен жарыш пайдалануу, аны менен катар, тарбиялоонун мазмунун олуттуу байытуу, мүмкүнчүлүгүн арттыруу, аларга адам рухун калыптаандыруучу, байытуучу, өркүндөтүүчү түбөлүктүү, келечектүү дөөлөттөр катары артыкчылык берүү кадамдары кецири жайылгандыгы байкалып турат. Эц негизгиси - жогорудагы таалим-тарбия жоболору, фольклордук чыгармалардын өзөгүндө чагылдырылгандыгы элибиздин оозеки көркөм чыгармачылыгы, элибиздин турмуш-тиричилиги, маданияты менен айрып алгыс өзөктөш экендиги. Анткени элдик жөө-жомокторубуздан улуудастандарга чейин, ал тургай накыл кептерибизден, макал-лакаптардан тартып, санат-насыя ырларыбызга чейин баарынын мазмунунда элдик таалим-

тарбия маданияты чөгөрүлген. [1,31] Ошол элдик таалим-тарбия маданиятынын белгилери, алардын педагогикалык мааниси, өзгөче балдарды улууларды урматтоого тарбиялоо идеялары туурасындағы ойлорду элдик накыл-кептердин макал-лакаптардын мисалында карап көрөлү.

Бул маселелерге токтолуудан мурда Кыргыз Эл Баатыры Түгөлбай Сыдыкбековдун жаштарга кайрылып, макал-лакаптардын тарбиялык мааниси, басмасөздө жарыяланышы жөнүндө айткандарын баяндап кетүүнү туура көрдүм. Ал мындан деп жазат: «Улулар кичүүлөргө акыл кенешин айтууга милдеттүү». «Жакшы кеп жанга жагымдуу». Ошондуктан «Адеп башы тил» деген макал бар. Бул мындан тогуз жүз жыл мурда китең бетине жазылган байыркы макал. Албетте, бул макал, китең бетине жазылуудан алда канча мурда эле эл сөзүндө айтылып, адамдарга акыл кошкон кенч, мурас болуп келген. Бабаларыбыздын өздөрү сактаган асыл мурастарды оозеки айтып урпактарга таалим берүү менен өздөрүнүн рухий дүйнөлөрүн азыктан-

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫК УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

дырып, байтып, улуулары кичүүлөрүнө, билгендери билбекендерине жол көрсөтүштү.

Ошондуктан «Улуудан уялдуу, кичүүдөн ийменүү», «Сыйга-сый, сыр аякка-бал» деген макалдар да жаштарды адептүүлүккө, кичи пейилдүүлүккө үйрөттү. Улуудан уялдуу деген улууну көргөндө баш көтөрбөй жер карап калуу эмес. Андай уялыш жаштын рухий дүйнөсүн өстүрбөйт, анын эркин эзет. Улуудан уялдуу деген — улууну урматтоо, сыйлоо, алардан жакшы иштеринен таалим алуу. Алардын алдында адеп сактоо. Ошондой эле улуулар да тек жашынып улуулугуна сыймыктанып, кичүүлөргө жогортон караса, ал баарыдан мурда керсегей болуп калат. Эмесе улуулардын ошондой кай бир керсегейлигине, элибиз: - кичүүдөн ийменүү керек деген абыл кошот. Улууларга айтылган бул кенеш да, алар өздөрүн токтоо, адептүү, салттуу кармоо дегенге жатат.

Ошентип ата, эне менен уул-кыздардын, улуулар менен кичүүлөрдүн ортосундагы адептүүлүк, сый-урматтар байыртан эле баба салттарынын эң бийик, эң күчтүү таалим болуп жалпы элдик адепти түзгөн! [2. 605]

Мындан сырткары көптөгөн макал-лакаптарда балдарды улууларды урматтоого тарбиялоо идеялары, тажрыбалары кездешет. Алсак «Улуунун сөзүн урматта, улуулар менен сырдашпа» деген макалда улуулар бизге (жаш муундарга) абылга абыл, тарбиялоо максатында көп абыл насааттарын айтышат. Биз алардын өзүн сыйлагандай эле, сөзүн да сыйлашыбыз керек. Бул макалдын түздөн түз тарбиялык мааниси эки мааниде айталган: Улуулар менен отурганда (маек куруп) аларды урматтоо ирээтинде сөзүн күнт коюп угуу же сөзүн бөлбөө. Улуулар айткан ар бир сөзүн түрмүштө колдонуп, тарбиялык маанисин жаштарга жеткириүү. Мисалы: Ч.Айтматов: «Адамга эң кыйыны кун сайын адам болуу» деп айткан. Ал эми «Жаш келсе ишке, кары келсе ашкя» деген макалда элибиздин наркында тигил-бул иштердин оор жеңилине карабай, токтонуп турбай, иш кылып жаткан жайда жаштар шымаланып, авалы ишке денелерин таштайт. Улуулардын колдорундагысын ала коет да, аракетти ары улайт. Улуулар, карап тургандар, анын ал адебине ыраазы болот. Батасын берет. Карылар ишке эмес, ашкя чакырылат. Санжыра чечип, балдардын иштерин баамдап тердүн төбөсүнөн орун алышат. Даасторкондо жадырап-жайнап отурушу-өзүнчө көрк. Ушундан улам «Жакшы ишке барат, жаман ашкя барат» - деген туунду макал бар. Бул идея тууралуу Кыргыз Эл акыны Токтогул Сатылгановдун жаштарга жана мен жигитмин дегендерге,

*«Түрүнүп иштеп эр жигит
Тишин барда таш чайна» - деп,*

кайраттуулукту, белди бекем байлан иштөөгө умтулуппана үндөйт.[3] «Ата-энени сыйласан, өз балан-дан жакшылык көрөсүн». Ар бир инсан ата-энен болот эмеспи. Бул макалда «кайтар дүйнө», ошондой эле «кыңыр иш кырк жылда билинет» - деген сыйактуу мааниде айтылган. Ата-энени урматтоо ар бир перзенттин парзы. Ислам динибизде да ата-энени урматтоо, алардын ыраазылыгын алуу баса белгилентен. Бул макал менен маанилеш «Улууга урмат, кичүүгө ызат» деген макал да көпчүлүктүн көнүлүндө орун алып келет. Ар бир инсан өзүнө ылайыктуу урмат-сыйга татыктуу. Ошол сый-

нары эле ар бир инсан өзгөнү да сыйлай билүүсү зарыл. Улууларды урматтоо жана кичүүлөрдү ызаттоо менен бирге өзү да урмат сыйга татыктуу болот.

«Карынын сөзү, акылдын көзү». Кары дегенде эле биз эч нерсени түшүнбөгөн, илгерки заманда жашаган адамды элестетебиз. Жок андай эмес алар баарын түшүнүп илгерки заман болобу, азыркы заман болобу алар жалаң гана жаштарды туура жолго салуу максатында абыл кептерин айтышат. Бул карылар сүйлөгөн сөздөр абыл кептери кээ бир жаштарга жакпай да калат. Бирок алар кантсе да көптүү көргөн, абылдуу болушат. Биздин жаштарга жалаң абыл сөздөрүн гана айтышат. **«Карыга катуу айтпа».** Кыргыз макалдарынын көпчүлүгү урматтоо, тарбиялоо ирээтинде айтылат. Ошол сыйнары эле «Карыга катуу айтпа» - деген кыргыз макалы да улууларды урматтоо ирээтинде эл арасында колдонулуп келет. Негизги мааниси да ушунда. Карыга катуу сүйлөө, чондорго каяша айттуу бул эң жаман көрүнүш болгондуктан жана сыйлабагандыктын белгиси. Ушул сыйактуу терс көрүнүштөрдү жоюу максатында колдонулат. [4]

Байыртан эле улууларды урматтоого, жаштарды үндөө бул эл турмушунда, орчундуу орунду ээлеп тургандыгын макалдар аркылуу да, билип алса болот. Макалдын негизги мааниси жаштарды туура тарбиялоо. Эл ичинде урмат сыйды сактап турдуу, жаштардын тарбиясы сыйактуу маселелер көп учурда чондордун жоопкерчилиги экени макалдарда кенири айтылып кетти. Кыргыз макалдарын негизинен алып караганда, окуучуларга жакшы таасирин тийгизе турган макалдарды көрсөтмө куралдарга, карточкаларга пайдалануунун мааниси өтө зор.

Ар бир мугалим өз сабагында, класстан тышкаркы иштеринде же окуучулар менен болгон ар кандай максаттагы аңгемелеринде макал- лакаптарды кенири пайдаланууга тийиш. Бирок макалдарды кандай учурларда кандай шартта, кандай тартипте, кандай ыкмаларда, пайдалануу керектигин билүү зарыл. Элдик оозеки адабияттарды, алардын ичинен элдик макалдарды тарбиялоо ишине пайдаланууда деген пикир, мурдатан эле айтылып келет. Ошондуктан байыртан эле кыргыз эли тарбияга тың келип, жаштарды тарбиялоонун ар кандай жолун табышкан. Алар бизге тээ ата бабаларыбыздан бери ооздон оозго өтүп келе жаткан мурастардын бири болуп эсептелет.

Демек, биз мугалим, кыргыз жараны катары, ушундай чоң сыйкыр күчү камтылган, элдик макал-лакаптарыбызда балдарды улууларды урматтоого тарбиялоо идеяларын туура пайдаланып, урпактарга жеткиликтүү түшүндүрүү менен өткөрүп берүү биздин милдетибиз.

Адабияттар

1. Алимбеков А. Кыргыз этнопедагогикасы. -Б., 1996, 31-бет.
2. Түгөлбай Сыдыкбеков. Табылга. -Б.: «Адабият», 1991, 605-бет
3. Т. Сатылганов. Насыят Кыргыз адабияты Ант., Акындар поэзиясы, 3-том. -Б., 2011-267-б.
4. Кыргыздар 14-том. 409-444-398-бб.
5. Макал-лакаптар / А.Алсейтов. -Б.: Мам.тил жана энциклопедия борбору, 2005.-13-б.
6. «Макал-лакаптар» / Б.Алымов, В. Романов, У. Суракматова. -Ф., 1967.-3-б.